

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSO Tomasz Borowczak

Protokolant – sędzia przewodniczący

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Marcina Szuba

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 marca 2019 r.

sprawy **K. M.**

z urzędu w przedmiocie wydania wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art.572 k.p.k. w zw. z art.574 k.p.k. w zw. z art.17§1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

2. na podstawie art. 574 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt. 2 k.p.k. kosztami procesu obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 10 grudnia 2018 r. Zastępca Dyrektora Zakładu Karnego w K. wniósł o rozważenie wydania wobec K. M. wyroku łącznego. W toku postępowania ustalono, że K. M. został skazany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 30 października 2007 r. wydanym w sprawie II K 434/07,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 30 czerwca 2010 r. wydanym w sprawie II K 480/10,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 14 września 2010 r. wydanym w sprawie II K 591/10,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 29 września 2010 r. wydanym w sprawie II K 658/10,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 16 marca 2011 r. wydanym w sprawie II K 15/11,
- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Pile z dnia 29 września 2011 r. wydanym w sprawie II K 674/11,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 26 września 2013 r. wydanym w sprawie II K 762/13,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 9 stycznia 2014 r. wydanym w sprawie II K 1162/13,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 30 października 2014 r. wydanym w sprawie II K 176/14,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 10 listopada 2015 r. wydanym w sprawie II K 524/15,
- wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 1 września 2016 r. wydanym w sprawie III K 155/14,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 13 listopada 2018 r. wydanym w sprawie II K 491/18,
- wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 stycznia 2019 r. wydanym w sprawie III K 225/17.

W dniu 20 lutego 2019r. Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał wobec K. M. pod sygnaturą III K 255/18 wyrok łączny, w którym połączył kary pozbawienia wolności wymierzone mu w sprawie III K 225/17 Sądu Okręgowego w Poznaniu oraz w sprawie II K 491/18 Sądu Rejonowego w Pile, orzekając wobec niego karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet wymierzonej kary łącznej został zaliczony skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 225/17 od dnia 20 września 2013 r. do dnia 30 grudnia 2013 r., w dniu od dnia 22 kwietnia 2015 r. oraz od dnia 9 września 2017 r. do dnia 2 października 2017 r. Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd Okręgowy w Poznaniu umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie. W dniu 22 lutego 2019 r. skazany K. M. złożył wniosek o uzasadnienie wydanego wobec niego wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 lutego 2019 r. (sygn. akt: III K 255/18). Aktualnie trwają czynności związane ze sporządzaniem uzasadnienia przedmiotowego orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 572 k.p.k., jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. Z treści przepisu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. jednoznacznie wynika natomiast, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Negatywnymi formalnymi przesłankami procesowymi określonymi w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. są zatem powaga rzeczy osądzonej (*res iudicata*) oraz zawisłość prawna sporu (*lis pendens*). Istotą przesłanki zawisłości sporu jest wyeliminowanie nieprawidłowej sytuacji polegającej na równoległym prowadzeniu dwóch, niezależnych od siebie postępowań o to samo (*idem*). Nie ma bowiem racji prowadzenie postępowania, które i tak musiałoby być umorzone z powodu zakazu *ne bis in idem*, bezpośrednio po prawomocnym zakończeniu postępowania wcześniej wszczętego (T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Lex 2014, do art. 17 k.p.k.). Nie budzi wątpliwości, że chociaż art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. zabrania prowadzenia postępowania w sytuacji, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się, ta reguła – będąca konkretyzacją zasady *ne bis in idem* – ma również zastosowanie do orzekania w sprawach o wydanie wyroku łącznego. Przepis art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. zawiera bezwzględny zakaz równoległego prowadzenia postępowań karnych dotyczących tego samego przedmiotu procesu w stosunku do tej samej osoby. W razie zaistnienia takiej sytuacji obligatoryjne jest umorzenie postępowania wszczętego później.

Mając na uwadze powyższe regulacje wskazać należy, że wobec K. M. zapadł już w dniu 20 lutego 2019r. wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygnaturze III K 255/18, na mocy którego wymierzono mu karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaś przedmiotem rozważań Sądu była możliwość połączenia kar wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego w Pile (sygn. akt: II K 434/07, II K 480/10, II K 591/10, II K 658/10, II K 15/11, II K 674/11, II K 762/13, II K 1162/13, II K 176/14, II K 524/15 i II K 491/18) oraz wyrokami Sądu Okręgowego w Poznaniu (sygn. akt: III K 155/14 i III K 225/17), a zatem wszystkimi wyrokami skazującymi wydanymi dotychczas wobec K. M.. Wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 lutego 2019r. o sygnaturze III K 255/18 nie uprawomocnił się. Bezsprzeczne jest zatem, że postępowanie w sprawie III K 255/18 zostało wcześniej wszczęte, aniżeli postępowanie w sprawie III K 22/19. Przedmiot obu postępowań jest natomiast tożsamy, jako że wszystkie wyroki, zapadłe wobec K. M., objęte postępowaniem o wydanie wyroku łącznego w sprawie III K 255/18, stanowią przedmiot sprawy toczącej się pod sygnaturą III K 22/19.

W przedstawionym stanie rzeczy, wobec zaistnienia przesłanki z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. koniecznym okazało się wydanie niniejszego postanowienia i umorzenie postępowania o wydanie wyroku łącznego w sprawie III K 22/19.

O kosztach postępowania orzeczono natomiast na podstawie przepisów powołanych w punkcie 2 sentencji postanowienia, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Tomasz Borowczak